

Sobota, 9 grudnia 1944.

Sowiecka sprawiedliwość:

Niedawno temu w oficjalnych pismach sow. wychodzących we Lwowie w jęz. polski i ukr. ukazała się sżnista odezwa, skierowana do ukr. społeczeństwa a podpisana przez Chruszczowa i innych dwu dygnitarzy imieniem rządu radzieckiej Ukrainy. Na początku mówi się tam o gehennie, jaką przechodził chłop, robotnik i inteligent ukraiński za czasów austriackich, polskich i niemieckich. Dopiero czerwona armia przyniosła wyzwolenie i wolność. Władze sow. pragnie dać pełnię szczęścia ludności ukr. tych terenów. W tym zbożnym dziele przeszkadzają jej niestety bandy banderowców. Rząd radziecki jest jednak wspaniałomyślny i pragnie przebaczyć zbłąkanym owieczkom i ich przywódcom o ile dobrowolnie oddadzą się w ręce władzy sow. będzie im darowana wina i kara, otrzymają pracę i będą mogli żyć w spokoju i szczęściu rodzinnym. Chłopi nie będą brani siłą do kołchozów. W Rosji dlatego niema prywatnej ziemi, gdyż chłopci tamt. z własnej i nieprzymuszonej woli rezygnowali ze swojej własności na rzecz kołchozów.

Pomijamy w tej chwili cały atak naiwnego kłamstwa i najmniej przewrotności. Wydaje się, że niewiele banderowców da się nabrać mając za przykład szczerości sow. postępowanie bolsz. w stosunku do ujawniającego się polskiego ruchu konspiracyjnego. Odezwa ta świadczy również o słabości władz sow. niemogących dać sobie rady z banderowcami. Nie o to jednak chodzi.

Ważną rzeczą będzie wypuklić dwie różne linje postępowania "aliantów" w stosunku do Ukr. i do nas. Za czasów inwazji niem. byliśmy świadkami wysługiwania się dużej części społeczeństwa ukr. hitleryzmowi. Wylowywali najpodlejsze roboty, hańbili się w policji, nie brakło ich w charakterze katów i oprawców w obozach konc. wykonywali egzekucje, mordowali żydów, szantażowali i grabili nieszczęśliwych. Pomagali czynnie niemcom w czasie ich napadu na te ziemie w r. 1941 wywołując dywersje. Nie mówimy już o masowym mordowaniu Polaków po wsiach i miasteczkach. Za to wszystko przebaczenie dla bandytów. - Mogą oni wrócić do swoich rodzin, dostaną pracę, krew pomordowanych zmyją ze swoich łap i sprawa załatwiona.

Inna rzecz z nami. Zato żeśmy zbrojnie oparli się najazdowi niem., spotkali nas wywozy na wschód i jak zbrodniarzy wywożono nieszczęśliwych na zesłania i ciężkie roboty w najgorsze warunki. Zato żeśmy w ciężkich warunkach konspiracji walczyli z okupantem i ponosili ciężkie ofiary, zato że nasi chłopcy z A.K. pomagali wydatnie armii czerwonej w wypieraniu Niemców z naszych ziem uwieziono większość kierownictwa naszego ruchu podziemnego już po ujawnieniu. Więzienia przepełnione są Polakami, a dostali się tam dzięki temu, że walczyli w konspiracji przeciw Niemcom, - paradoks niezrozumiały dla każdego cywilizowanego człowieka. Na członków A.K. utrudza się formalne polowania. Od władzy sow. dowiedzieliśmy się że to nie Ukr. Polaków, lecz Polacy Ukrainców mordowali, a polską elitę intelektualną nyszych ziem niszczyli także Polacy - hitlerowcy. /Czerwony Sztandar całkiem wyraźnie tak stawia sprawę/. Faktem stwierdzonym już jest dzisiaj, że na mordowanie ludności polskiej po wsiach i miasteczkach władze sow. pabrzyły i patrzą przez palce, w wielu wypadkach nie było iniena interwencji z ich strony. Obecnie maltretowanie Polaków wysyłaniem ich na roboty w głąb Rosji i inne sakałury, świadczą o zdecydowanie wrogim nastawieniu bolsz. do polskiej ludności.

Czyż nasza jest więc wina, że społeczeństwo polskie z nieufnością odnosi się do poczyniń sow. w sprawie polskiej? czyż można stawiać nam zarzuty, jak to czyni konsertwatynny odłam ang. opinji publ. że nie chcemy się zgodzić na pogwałcenie naszych praw? Z zadowoleniem stwierdzić możemy, że robotnicza i socjalist. opinja naszych aliantów rozumie nas i sprawę polską wydatnie popiera. Mimo trudnej sytuacji w jakiej znalazł się rząd prem. Arciszewskiego, nie jesteśmy odosobnieni. Irytuje to Bolszewików, o czym świadczy art. w

Irytuje to bardzo bolsz.o czym świadczy art. w "Wolnej Ukrainie" gromiący wybitnego socjalistę holenderskiego jednego z kierowników 2-giej międzynarodówki p. Hymansa zato że ten w sposób zdecydowany opowiedział się publicznie po stronie Polski i w obronie jej granic. Nie jest wcale nowością, że klasa robotnicza i sejm wszystkich krajów cywilizowanych popiera sprawę polską. Jeszcze za czasów utraty niepodl. Socjalist. myślicy świat pracy głośno potępiał rozbiory Polski i domagał się jej niepodl. Wysuwał te żądania Marks, Engels, Bebel, Liebknecht, Ledebur, Jans i wielu innych. Były to wówczas jedyne głosy wołające w tej sprawie.

Na wydatnie poparcie socjalist. opinii naszych aliantów rząd nasz może całkiem pewnie liczyć. Dlatego sprawa nasza całkiem nie przepadła, wymaga tylko od nas jednności i zdecydowania w popieraniu rządu prem. Arciszewskiego.

Sprawy polskie: Prem. Arciszewski wygłosił przemówienie do Kraj. Iminiem rządu zwrócił się z serdecznymi słowami do nieustraszonego ludu miast i wsi, koczowniczych podziemnej, członków Rady Jedności Narodowej i bohaterskich żołnierzy A.K. "Jesteśmy w tej wojnie jednowyślni i zjednoczeni w Kraju. Wkrótce zostaną wydane dekrety dotyczące naszej przyszłości polit. gosp. i społ.: Dekret o reformie rolnej a zwłaszcza o ordynacji wyborczej. Na podstawie tej pięcioprzymiotnikowej ordynacji wybrany Sejm będzie uchwalał nową, demokratyczną konstytucję. Podstawą polityczną rządu jest w dalszym ciągu porozumienie 4 stronictw. Wprowadzie przed stawiciele stron. Ludowego nie wchodzi do rządu, jednak stron. udziela mu poparcia. Dołożymy starań aby jaknajprędzej znaleźli się w rządzie przedstawiciele tego stron. Trudności sprawa stosunków między Polską a Zw. Sow. Wszyscy Polacy pragną szczerze i poważnie sąsiedzkich i przyjaznych stosunków ze Zw. Sow. Wierzymy że sprawa naszego narodu nie poniesie uszczerbku i że przyjdzie załatwienie w duchu tych zasad o które toczy się wojna. Rząd wierzy, że sprawy aporne między Polską a Rosją dadzą się rozwiązać na warunkach sprawiedliwych, zabezpieczających interesy obu stron". W przyszłym tyg. w piątek odbędzie się debata nad sprawą polską w Izbie Gmin; Min. Pragier mówił na dorocznym walnym zebraniu Zw. Dziennikarzy Polskich w Londynie. Podkreślił że rząd obecny jest prawdziwym rzecznikiem jednowyślności polit. Kraju, Armii i emigracji. W Londynie odbyła się wielka manifestacja Labour Party na cześć kobiet Warszawy. Znowu odzywa się w świecie szereg głosów nam przyjaznych zwłaszcza w Szwajcarii i w Szwecji. Szwecja w/g swych sił i możliwości udzieli Polsce pomocy dla odbudowy zniszczeń. Przywódcy P.K.W.N. wyjeżdżają z Lublina do Moskwy.

Różne: W Izbie Gmin odbyła się 8.XII. debata nad sprawą wewnętrznych konfliktów w krajach oswobodzonych zwłaszcza w Grecji. Dyskusja była długa i g. aktowa. Odpowiadał prem. Churchill. Podkreślił że rząd będzie się domagał zgody Izby na nową, dotychczasową politykę. W ostrych słowach zaatakował prem. Churchill stanowisko 6 min. z grupy R.A.M., którzy ustępując z rządu koalicji otwarli kryzys stanowiący próbę obalenia gwałtem jedynego legalnego rządu greckiego. Premiera kategorycznie sprzeciwia się nadużywaniu pojęcia demokracji przez uzbrojone bandy gangsterów, usiłujące narzucić większości system totalitarny, na oko stanowiący maskaradę demokracji. Nie sądzę abyśmy mogli w zgodzie z naszym honorem unieść ręce w tej sprawie, a pozostawić kraj na pastwę anarchii i zamętu; Bynajmniej nie obawiam się oskarżenia że rząd ang. popiera reakcją a dławi ruchy lewicowe. Po dyskusji rząd otrzymał wotum zaufania. Na uwagę zasługuje komentarz Daily Express. Na zażuty, że Anglia weszła na drogę trudną i niebezpieczną prem. Churchill odpowiedział płomiennym wyznaniem wiary w demokrację. Dał on określenie janne, czym jest prawdziwa demokracja w porównaniu z kłamliwą demokracją uzbrojonych band.

Z frontu: Wojska alian. posuwają się dalej w głąb linii Zygryda. Znajdują się o 8 km od Saarbrücken. W ciągu 72 godzin 12 tys. samolotów bombardowało Niemcy. Wojska sow. znajdują się o 60 km od granicy Austrii. W Grecji walki z grupami komunist. jeszcze trwają. Powstańcy chcą nawiązać pertraktacje z rządem.